Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

POSŁANIEC DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Tarnów — Plac Katedralny 6.

Nr 2. Luty. 1939.

TREŚĆ:

POSŁANIEC

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej

Abonament roczny — 3 zł.
P. K. O. Nr 414.329.
Telefon Nr 110.

Nr 2. Luty 1939. | Tarnów, Plac Katedralny 6. | Rok VII.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Ojcu Świętemu w hołdzie.

Cały świat chrześcijański z wielkim wzruszeniem i najgłębszą wdzięcznością dla P. Boga będzie obchodził w miesiącu lutym rocznicę koronacji Ojca Świętego, Piusa XI. Z serc wiernych, przejętych głęboką miłością dla Namiestnika Chrystusowego na ziemi, popłyną gorętsze niż zwyczajnie modlitwy w intencji Jego Świątobliwości, Ojca Świętego, Piusa XI, Sędziwego a tak Ukochanego Sternika łodzi Piotrowej, aby Go Bóg Najmiłościwszy zachował na najdłuższe lata w zdrowiu najlepszym dla dobra Kościoła, dla dobra i pokoju świata całego.

Któż w tym dniu uroczystym będzie bliższym Jego Ojcowskiemu sercu z ogółu wiernych i najgoręcej modlić się będzie w Jego intencji — jak nie członkowie Akcji Katolickiej?

Wszakżeż On, Ojciec chrześcijaństwa, w czasie długich i znojnych lat pasterzowania całą miłość swą przelewa na Akcję Katolicką, zowiąc ją źrenicą swego oka i najdroższą Jego sercu!

Stąd też w tym dniu — wszyscy członkowie Akcji Katolickiej — prócz modlitw serdecznych w Jego intencji — ponowią swe gorące śluby i postanowienia, że w dzisiejszych, tak trudnych dla sprawy Bożej czasach, podwoją swą gorliwość w pracy nad uszlachetnieniem własnym, nad utrzymaniem na każdy dzień w duszy łaski poświęcającej, nad szerzeniem wśród otoczenia poszanowania przykazań Bożych i ukochania Kościoła Świętego.

A do powzięcia tych postanowień i wytrwania w Akcji Katolickiej niech nas zachęcają słowa Ojca św. Piusa XI, które w uroczystą rocznicę Jego koronacji niech silniej rozebrzmią w duszach naszych:

„Ukochanych Synów Naszych z Akcji Katolickiej, którzy ze szczególną gorliwością współdziałają z nami gorąco napominamy, aby się nie dali żadnym przeszkodom złamać, lecz by z dnia na dzień rośli w siłę i męstwo."

Jak rozpocząć zebranie.

(Kierownictwom Oddziałów Stowarzyszeń A. K. ku rozwadze).

O wyznaczonej godzinie prezes powinien stanąć za stołem, dać znak, żeby zebrani się uciszyli i zajęli miejsca, a potem otworzyć zebranie, odmówić modlitwę i zagaić.

Pewien prezes Oddziału rozpoczął raz zebranie od następujących słów: „Program dzisiejszego zebrania jest następujący“ i t. d. Nie powiedział, że otwiera zebranie, nie wezwał do odmówienia modlitwy, nikogo nie powitał, nie zagaił — tylko od razu podał program.

Inny znowu otworzył zebranie, odmówił modlitwę, pięknie wszystkich powitał, a potem wypowiedział tak długie zagajenie, że właściwie nie potrzeba już było żadnych referatów. On powiedział za wszystkich i o wszystkim.

Łatwo zrozumieć, że i pierwszy i drugi fałszywie rozpoczął zebranie.

Ponieważ nie wszędzie jeszcze należycie rozpoczynają się zebrania i posiedzenia — dlatego ustalimy sobie krótko kilka podstawowych zasad:

1) Najpierw prezes powinien powiedzieć, że otwiera zebranie, czy posiedzenie. Może to uczynić w jednym zdaniu, np.: „Otwieram zwyczajne zebranie ogólne Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w . . . . .“.

2) Po otwarciu zebrania prosi o odmówienie modlitwy i sam zaczyna głośno odmawiać. Np.: „Rozpoczynamy je modlitwą na intencję . . . . Proszę o zachowanie skupienia. Ojcze nasz... Proszę zająć miejsca“.

3) Następnie prezes powinien wszystkich obecnych powitać i krótko zebranie zagaić. Np. na Walnym Zebraniu: „Witam serdecznie Przew. Księdza Asystenta, oraz wszystkich Szanownych Członków Oddziału. Cieszę się, że mogę dziś w tym pierwszym miesiącu roku nowego złożyć wszystkim szczere i gorące życzenia, by jak najlepiej im się wiodło i by jak najwięcej otrzymali łask Bożych.

Z dzisiejszym zebraniem wkraczamy również w nowy rok pracy organizacyjnej. Obyśmy wszyscy wnieśli dużo zapału i ofiarności do tego, co będziemy robić i oby nasz przykład i nasza zachęta przyciągały do Akcji Katolickiej coraz to nowych ludzi.

Oto gorące moje pragnienie, które chciałem wyrazić na początku tego pierwszego tegorocznego zebrania“.

Zagajenia nie powinno się opuszczać. Z drugiej jednak strony nie może ono być zbyt długie i rozwlekłe. Najlepiej, jeśli trwa od 3 do 5 minut. Myśli przewodnie do zagajenia należy zaczerpnąć z pierwszej strony „Posłańca“. O ile możności nie odczytywać tego ustępu — tylko wypowiedzieć te myśli z pamięci.

Zagajenie jest okazją, którą prezes może wykorzystać, aby zaraz na samym początku zebrania zwrócić zebranym uwagę na jakąś ważną i aktualną sprawę. Może przygotować grunt pod ważną jakąś uchwałę. Zwłaszcza na posiedzeniach Kierownictwa. Prezes przecież w ciągu miesiąca i w ciągu roku nie jeden raz myśli o swoim Oddziale, spostrzega niedomagania, martwi się. Swoją troską może się wówczas krótko podzielić na posiedzeniu Kierownictwa w zagajeniu i poprosić innych członków Kierownictwa, żeby może w toku posiedzenia posłużyli jakąś dobrą radą czy też przedłożyli jakiś pomysł.

Prezes w zagajeniu może zebraniu całemu nadać swoje piętno i swój kierunek.

4) Następnie powinien prezes odczytać program zebrania. Np.: „Program zebrania jest następujący . . . . .“. Zamiast wyrazu „program“ można użyć również wyrazu „porządek obrad“. Nie powinno się natomiast mówić „porządek dzienny“ — dlatego, bo przecież zebranie nie trwa cały dzień. Gdy się przeprowadza jakiś kurs, który przewidziany jest na cały dzień, to wtedy można powiedzieć „porządek dzienny“.

To byłyby najważniejsze zasady rozpoczynania naszych zwyczajnych zebrań ogólnych, czy też posiedzeń Kierownictwa. Jeżeli zebranie nie należy do takich zwyczajnych, to wówczas ten, który je zwołał, powinien w zagajeniu wyjaśnić, jaki jest cel zebrania.

Kwadrans religijny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stowarzyszeń A. K.)

Odwaga katolicka.

Uchwała 54. § 1. Synod Plenarny wzywa wiernych, aby nie bacząc na względy ludzkie, odważnie wyznawali wiarę swoją w życiu prywatnym i publicznym, szczególnie wtedy, gdyby milczenie mogło oznaczać zaparcie się wiary, albo wywołać zgorszenie.

Kroniki misji katolickiej w Chinach opowiadają, że pewnego razu zgłosiła się do biskupa dziesięcioletnia Chinka, prosząc o udzielenie jej Sakramentu Bierzmowania. Biskup ze względu na jej młody wiek początkowo nie chciał zgodzić się na jej prośbę. „Powiedz — rzecze do niej — co zrobisz, gdy cię mandaryn zapyta o twą wiarę“? Na to Chinka: „Księże Biskupie, odpowiem: Z łaski Bożej jestem chrześcijanką“. „A gdy on ci każe wyrzec się wiary, co wtenczas“? „Odpowiem: Nigdy“! „A gdy on zawoła kata i powie ci, że albo wyrzekniesz się wiary, albo ci kat głowę utnie, co wtenczas“? „Odpowiem: Utnij moją głowę“. I dziewczynka schyliła główkę, jakby to już naprawdę miało nastąpić. Biskup, widząc taką odwagę młodej chrześcijanki, nie zwlekał dłużej z udzieleniem jej Sakramentu Bierzmowania.

Ze wzruszeniem słuchamy tego opowiadania. Mimowoli zwracamy oczy duszy naszej na współczesnych katolików i na siebie samych. Pytamy się: Azali drzemie w sercach naszych zasób wielkiej odwagi, która by przejawiła się w mężnym i śmiałym wyznawaniu wiary świętej, gdy tego zajdzie potrzeba?

Musimy stwierdzić, że aczkolwiek naród polski słynie z odwagi i nigdy krwi swojej Ojczyźnie nie żałował, jednak gdy zachodzi potrzeba wyznania swej wiary słowem lub czynem, jest lękliwy i ustępuje tak łatwo przed względem ludzkim z obawy szyderstwa lub słów uszczypliwych. Jest wielu takich katolików, którzy ukrywają się ze swymi przekonaniami katolickimi, jakby z jakim wstydliwym kalec-

twem. Niektórzy z zagranicznych obserwatorów życia polskich katolików wyrażaja wątpliwość — czy katolicy polscy wytrzymaliby mężnie prześladowanie dla wiary świętej. Powiadaja, że naród polski nie przeszedł nigdy przez ogniową próbę prześladowań religijnych takich, żeby za przyznawanie się do religii katolickiej groziło męczeństwo, a nawet śmierć. Dlatego też nie wiadomo, czy w chwili próby pozostałby wierny Bogu i Kościołowi.

Za daleko idą te wątpliwości cudzoziemców co do wierności naszej wierze świętej. Dziś przez Akcję Katolicką wzmaga się zrozumienie wiary św. i przywiązanie do niej. Wzrasta też i pogłębia się odwaga katolicka. Należy tylko dalej wytrwale w tym kierunku pracować. Wzywa nas mocno do tego I. Polski Synod Plenarny. Na naczelnym miejscu stawia wymaganie przymiotu odwagi katolickiej u katolików świeckich.

Wyrabiajmy w sobie tę zaletę, której Kościół święty od nas się domaga. Bądźmy przekonani, że człowiek, który nie zawsze gotów jest wyznać swą wiarę, dać świadectwo Prawdzie, stanąć w obronie uczciwości lub dobrej sprawy, zwalczać przewrotne zasady i działania, — człowiek, który dla świętego spokoju lub w obawie utraty popularności milczy, kiedy mówić nakazuje mu sumienie, odchodzi, kiedy stać trza na stanowisku, — taki człowiek, choćby mu pierś zdobił krzyż „Virtuti Militari", katolickiej odwagi nie posiada, ma serce zajęcze, duszę Piłata, zdolną do wszelkiego zaprzaństwa, odstępstwa i zdrady. To nie człowiek — to chorągiewka na dachu. Gdzie niema odwagi katolickiej, tam nie ma zdrowiej opinii. Gdzie nie ma zdrowej i katolickiej opinii — tam wszelkie zło szerzy się bezkarnie". (Sobański).

— — — — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się nad tym głęboko i wszechstronnie rozważmy nasze postępowanie, czy ono odpowiada ideałowi rycerza Chrystusowego, którym winien być każdy członek Akcji Katolickiej.

Praca nasza zewnętrzna i wewnętrzna upływa w tym roku pod hasłem Synodu i w myśl jego wskazań. Wprowadźmy w czyn wezwanie Synodu do wyrobienia w sobie przymiotów wielkiej odwagi katolickiej. Niech ta odwaga płynie ze źródeł nadprzyrodzonych, z wielkiego ukochania Boga i Jego świętej sprawy. Obyśmy wszyscy odczuli jak najrychlej przedziwną radość, która rodzi się w duszy, gdy człowiek staje w obronie Boga, gdy odważnie przenosi miłość prawdy nad poklask świata. Bóg szczodrze nagradza tych, którzy się Go nie zaparli ani słowem, ani uczynkiem. Hasłem zaś naszym w życiu w obliczu zepsutego świata, drwiącego z pobożności, niech będą słowa Pawła świętego: „Nie wstydzę się Ewangelii"!

Czy złożyłeś już ofiarę na

Związek „Caritas" ?

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

I. Dział Sprawozdawczy.

1. Po Zjazdach dla PT. Duchowieństwa.

Zjazdy dla PT. Duchowieństwa Diecezji Tarnowskiej odbyły się w czterech miejscowościach: w Bochni — dnia 28 grudnia 1938 r. przy udziale 49 księży; w Dębicy — dnia 29 grudnia 1938 r. przy udziale 78 księży; w Nowym Sączu — dnia 3 stycznia 1939 r. przy udziale 120 księży; w Tarnowie — 4 stycznia 1939 r. przy udziale 201 księży.

Na Zjazdach wygłoszono następujące referaty: „Kapłan Chrystusowy na tle doby współczesnej" — JE. Ks. Biskup Komar. „Caritas we współczesnej pracy duszpasterskiej" — Ks. Mgr Karol Pękala. „Asystent Kościelny w organizacji A. K." — Ks. Dr Julian Piskorz. „Aktualne zagadnienia i wskazania" — Ks. Mgr. Karol Pękala.

2. Wykłady na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej.

W dalszym ciągu wygłoszono na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej w Tarnowie następujące wykłady:

Wykład III. —

„Przymioty Boże" — Ks. Dr J. Caliński.

„Katolik świecki w nadprzyrodzonym organiźmie Kościoła" — Ks. Mgr K. Pękala.

„Czy możliwe są sprzeczności w etyce" — Ks. Dr M. Rec.

„Walka chrześcijaństwa z judaizmem i gnozą" — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykład IV.

„Rozum Boży" — Ks. Dr J. Caliński.

„Autentyczna definicja Akcji Katolickiej" — Ks. Mgr K. Pękala.

„Rozwój nauki etyki" — Ks. Dr M. Rec.

„Prześladowanie chrześcijan przez cesarstwo rzymskie" — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykład V.

„Przeznaczeniem człowieka szczęście wieczne" — Ks. Dr J. Caliński.

„Zadania Akcji Katolickiej" — Ks. Mgr K. Pękala.

„Różnica między etyką katolicką a rozumową niekatolicką" — Ks. Dr M. Rec.

„Prześladowanie chrześcijan przez cesarstwo rzymskie" (dok.) — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykład VI.

„Opatrzność Boża" — Ks. Dr J. Caliński.

„Organizacja Akcji Katolickiej" — Ks. Mgr K. Pękala.

„Moralny ustrój natury ludzkiej" — Ks. Dr M. Rec.

„Zwycięstwo Krzyża" — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykład VII.

„Pismo św. i nauka o powstaniu świata" — Ks. Dr J. Caliński.
„Środki pracy Akcji Katolickiej" — Ks. Mgr Pękala.
„Wolna wola" — Ks. Dr M. Rec.
„Życie religijne w pierwszych wiekach Kościoła" — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykład VIII.
„Trójca Przenajświętsza" — Ks. Dr J. Caliński.
„Światopogląd katolicki" — Ks. Mgr K. Pękala.
„O czynach ludzkich" — Ks. Dr M. Rec.
„Okres wielkich herezji" — Ks. Dr W. Węgiel.

Wykłady te wysyła się co tydzień dla słuchaczy nadzwyczajnych do pojedynczych parafii.

3. Nominacje na Prezesów P. A. K.

Ostatnio otrzymali z Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej w Tarnowie nominacje na Prezesów Paraf. Akcji Katolickiej Panowie:

Szczupał Józef w Rudach Rysich, Grzanka Piotr w Żdżarcu, oraz Ligęza Julian w Siedliskach k. Bobowej.

Na trzechletnią pracę na polu Akcji Katolickiej ślemy PP. Prezesom serdeczne życzenia „Szczęść Boże"!

4. Ofiary na Katolicki Uniwersytet Ludowy.

Na listy zebrano w parafii: Wierzchosławice 8.06 zł., Binarowa 9.04 zł., Piwniczna 25 zł., Olesno 1.25 zł., Iwkowa 1.80 zł., Gawłuszowice 5 zł., Skrzydlna 4.30 zł., Otfinów 5.50 zł., Brzeziny 12.25 zł., Zassów 47 zł., Lubzina 18 zł., Królówka 6.26 zł., Jodłowa 22.55 zł., Słupiec 1 zł. Ujanowice 6 zł., Borzęcin Dolny 1.20 zł., Maszkienice 6.65 zł.

Ze zbiórki publicznej do puszek nadesłano: Siedliska Tarnowskie 5 zł., Brušnik 3 zł., Wólka Mędrzech. 5 zł., Brzeziny 4.25 zł., Chomranice 5.20 zł., Ochotnica Dolna 4.35 zł., Lubzina 19.40 zł., Kupno 5.50 zł., Bielcza 16.50 zł., Brzeźnica k. Bochni 13 zł. Żdżarzec 19.60 zł., Gorlice 61.50 zł., Górki 15.20 zł., Słopnice 20 zł., Wojakowa 5 zł., Łęki Górne 11.20 zł., Maszkienice 5.45 zł., Olszyny k. Ołpin 13 zł., Ołpiny 7.28 zł., Jasienna 11 zł.

Ofiary indywidualne na cele Katolickiego Uniwersytetu Ludowego: Ks. Kan. Kozieja z Kąclowej 4 zł., Ks. Kan. Chmiel z Iwkowej 5 zł., Ks. Prob. Bibro z Pogorskiej Woli 1 zł., Ks. Prof. Sem. Duch. z Tarnowa 500 zł., Ks. Prob. Juza z Woli Mędrz. 15 zł., Ks. Prob. M. Sotowicz z Ochotnicy Górnej 5 zł., N. N. 100 zł., Ks. Kan. J. Opoka z Wietrzychowic 50 zł., Ks. Kamiński ze Słopnic 10 zł., KSMM. Słopnice 2 zł., KSMŻ. Słopnice 1.50 zł., Ks. Kapelan W. Orzech 50 zł., KSM. Mielec 10 zł., Ks. Kan. Zięba w Słopnicach 20 zł., KSM. Wilczyska 2.55 zł., Ks. Dziekan Jakus 50 zł., Ks. Wojdak z Wojakowej 10 zł., P. Prezes Szambelan Ksawery Bogusz z Bukowca 200 zł.,

SM. I. Nowy Sącz 10 zł. Ks. Dziekan W. Kornaus: krowę młodą mleczna, Ks. Kan. Witkiewicz ze Szczurowej 20 zł., Ks. Karol Mazur z Bochni 15 zł.

5. Zmarli członkowie Akcji Katolickiej.

Z szeregów Stowarzyszeń Akcji Katolickiej w Diec. Tarnowskiej przenieśli się do wieczności:

Andrzej Ligura † 19 października 1938, czł. KSM. Szczucin k. Tarnowa; Pietrusiński Stanisław † 30 października 1938, czł. KSM. Brzesko; Reznatowa Tekla † 1 maja 1938, czł. KSK. Dębica; Osuchowa Anna † 23 stycznia 1938, czł. KSK. Dębica; Dender Zofia † 28 października 1938, czł. KSK. Łączki Kucharskie; Stryczek Władysław † 30 lipca 1938, czł. KSM. Miechowice Małe; Bomba Adam † 12 grudnia 1938, czł. KSM. Szarwark; Kobos Jan † 30 grudnia 1938, czł. KSM. Szarwark; Wojtaczka Katarzyna † w styczniu 1939, czł. KSK. Stróże; Gawlikowa Stanisława† w styczniu 1939, czł. KSK. Stróże.

Polecamy gorąco ich dusze modlitwom członków A. K.

II. Wskazania i zarządzenia.

1. Konferencje dla inteligencji.

JEkscelencja Ks. Biskup Dr Edward Komar, Asystent Diecezjalny Akcji Katolickiej, wygłosi konferencje dla inteligencji katolickiej na tematy aktualne w kilku miastach Diecezji Tarnowskiej. Będzie Mu towarzyszył Ks. Karol Pękala, który w wykładzie swoim przedstawi możliwości i tereny pracy katolickiej dla inteligencji. Konferencje te odbędą się na razie w następujących miejscowościach i terminach:

W **Dębicy** — dnia 26 lutego — godz. 17.30.
W **Brzesku** — dnia 5 marca — godz. 17.30.
W **Kolbuszowej** — dnia 12 marca — godz. 17.30.
W **Limanowej** — dnia 19 marca — godz. 12.30.
W **Gorlicach** — dnia 26 marca — godz. 17.30.

Zapraszamy uprzejmie PT. Inteligencję katolicką do wzięcia udziału w tych wykładach. — Salę wykładów wskażą miejscowi PT. Księża Proboszczowie.

2. Uroczystość papieska.

Dnia 12 lutego b. r. przypada rocznica Koronacji Ojca św. Piusa XI. Z wielką i żywą radością obchodzić będzie cały świat chrześcijański tę rocznicę. Prócz modlitw gorących i usilnych, zanoszonych przed Tron Boży w intencji sędziwego, a tak ukochanego Sternika łodzi Piotrowej, członkowie Akcji Katolickiej winni się zająć przygotowaniem zewnętrznego obchodu. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej niech dołoży wiele starań, by urządzić uroczyste zebranie czy akademię ku czci Ojca św. Program tych obchodów winien być poważny i do-

stojny, z wykluczeniem wszelkich mało poważnych piosenek, deklamacji i t. p. Całość niechaj tchnie wielkim umiłowaniem Kościoła Chrystusowego i Jego Najwyższego Zwierzchnika na ziemi, Ojca świętego Piusa XI.

Od urządzenia tego uroczystego obchodu rocznicy koronacji Piusa XI. **nie może dyspenzować się** żadna parafia; wyraźnie bowiem zaleca go Pierwszy Polski Synod Plenarny słowy: „We wszystkich parafiach odbywać się będzie corocznie z okazji rocznicy koronacji Ojca świętego „obchód papieski", zgodnie z przepisami diecezjalnymi". (Uch. 21).

3. Uzupełnienia organizacji Parafialnej Akcji Katolickiej.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej z wielką usilnością zleca Zarządom Parafialnej Akcji Katolickiej, aby co rychlej uzupełniły braki w organizacji Paraf. A. K. Niech skontrolują swą pracę pod względem organizacyjnym, czy wszystko odpowiada wymaganiom statutowym. Najwięcej zależy nam na poprawnym ukonstytuowaniu się Zarządu Paraf. A. K. i na sumiennym odbywaniu zebrań miesięcznych. Jeżeli zaś ten czy ów Oddział słabo pracuje, albo jeżeli brakuje jakiegoś Oddziału — natenczas należy dołożyć starań, by te braki uzupełnić. Gdzie pomoc z Centrali byłaby potrzebna, czy przez przysłanie prelegenta w celu ożywienia pracy Oddziałów, czy w celu ich założenia — należy donieść o tym, a chętnie, zwłaszcza w dzień powszedni, wyślemy odpowiedniego prelegenta. Miesiące zimowe — to najlepszy czas do wzmożenia i udoskonalenia pracy organizacyjnej.

4. Zdobywanie środowiska.

Jedną z najważniejszych prac w Akcji Katolickiej — to zdobywanie środowiska dla ideałów katolickich. Praca ta jest bardzo ważna, jeśli chodzi o rzeczywiste odnowienie wszystkiego w Chrystusie. Zebranie ogólne Oddziałów Stow. A. K. grupują zaledwie 3—10% ogółu parafii; innych trzeba zdobywać dla sprawy Bożej metodą pracy w zastępach, względnie w „Kółkach Matek". Metoda ta była szeroko omawiana na tegorocznych kursach dla Kierownictw — niech Zarząd Parafialnej A. K. wpłynie na to, by ją wszystkie Oddziały zastosowały w swej działalności.

5. Drugi kurs w Katolickim Uniwersytecie w Krzyżanowicach.

Pierwszy kurs w Katolickim Uniwersytecie Ludowym w Krzyżanowicach zakończy się 23 marca br. Bierze w nim udział 27 druhów. Czas jednak pomyśleć o nowym kursie.

Kurs drugi rozpocznie się w dniu 25 marca br. Przeznaczony on będzie również dla młodzieży męskiej. Zdajemy sobie sprawę z tego, że czas wiosennych robót nie sprzyja wyjazdowi młodzieży na kilka miesięcy dla nauki. Spodziewamy się jednak, że przy dobrej woli

znajdzie się na terenie diecezji 30 młodzieńców, którzy wezmą udział w kursie wiosennym. Nauka potrwa teraz trzy miesiące i skończy się 30 czerwca.

Na kurs przyjmuje się młodzieńców w wieku od 18 do 30 lat. Najchętniej przyjmowani są w wieku od 18 do 25. Opłata wyniesie 30 zł. miesięcznie. Kandydaci biedni, zdolni i zasłużeni w pracy społecznej, (co potwierdzi władza danej organizacji społecznej), mogą uzyskać zniżkę do 20 zł.

Podanie należy wnieść najpóźniej do dnia 14 lutego br. na adres: Katolicki Uniwersytet Ludowy (Dyrekcja), Krzyżanowice p. Bochnia.

Do podania załączyć: 1. Polecenie organizacji społecznej, w której kandydat pracuje. Dla niezrzeszonych polecenie ks. Proboszcza, lub sołtysa. 2. Własnoręcznie napisany życiorys. 3. Poręczenie rodziców, lub organizacji w sprawie regularnego uiszczania opłat.

P. T. Księży Asystentów, Zarządy Parafialne Akcji Katolickiej, Kierownictwa Oddziałów prosimy gorąco o propagandę K. U. L.

Doświadczenie wykazuje, że przy dobrej chęci wiele można zrobić. Kilka Zarządów Parafialnych A. K. nawet wcale nie bogatych i nie wielkich parafii zdobyło się na subwencje dla wychowanków K. U. L. na obecnym kursie, a nie zrobiło tego wiele dużych i zasobnych parafii. Trzeba o tym pomyśleć. Są już gminy zbiorowe, które na skutek działalności A. K. wstawiły w budżet stypendium dla wychowanka Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w Krzyżanowicach. Możliwości więc jest wiele, tylko nie trzeba rezygnować, ale zdobyć się na wysiłek.

Z każdej parafii może jechać przynajmniej jeden młodzienie na K. U. L.

W razie, gdyby rodzinie takiego młodzieńca było trudno obejść się bez niego przy pracach wiosennych, członkowie A. K. mogą jej w tym pomóc bezinteresownie, bo praca jego po powrocie odbije się napewno dodatnio w A. K.

C A R I T A S

Dział ideowy.

(Materiał na zebrania charytatywne).

1. Jezus Chrystus — Źródłem i Twórcą Caritas.

Na ciemnym tle stosunków społecznych w starożytnym świecie zjawia się w „pełni czasów” Bóg z Boga, Światłość z Światłości, Jezus Chrystus, Bóg i Człowiek. Nauką Swoją, niedoścignionym wzorem życia doskonałego, pełnego miłości Bożej i miłości bliźniego, wywołuje On najdonioślejszą, najgłębiej sięgającą w życie ludzkości zmianę, którą nazwać można rewolucją miłości. Życie Pana Jezusa — nauka — czyny — wszystko to powoduje okrzyki pełne zdumienia i największego uwielbienia u rzesz, wpatrujących się w Niego z wiarą i miłością: „wszystko dobrze czynił; nie mówił tak dotąd żaden człowiek”.

W tym okrzyku zdumienia mieści się głęboka prawda. Nikt dotąd tak wyraźnie, tak zdecydowanie i tak mocno nie podkreślił obowiązku miłości Bożej i z nią nierozłącznie zespolonej miłości bliźniego. „Będziesz miłował Boga ze wszystkich sił — to jest pierwsze i największe przykazanie, — a wtóre podobne jemu: Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego". Przykazanie to podniósł Chrystus do najwyższej zasady prawnej, stwierdzając, że „na tych dwu przykazaniach zawisł wszystek zakon i prorocy". W przypowieści o miłosiernym Samarytaninie wyjaśnia, że każdy człowiek jest naszym bliźnim, że o ile znajduje się w trudnym położeniu, należy mu spieszyć z chętną i skuteczną pomocą. — Co więcej w miłości współczującej z nędzą bliźniego idzie Chrystus Pan tak daleko, że utożsamia się z ubogim: „Coście uczynili jednemu z tych maluczkich — mnieście uczynili".

Słowa Boskiego Zbawiciela o miłości bliźniego były tak niespotykane, tak nowe i uderzające, że wywołać musiały poważną refleksję; pod ich wpływem zwolna dokonywała się wewnętrzna, zasadnicza przemiana światopoglądu w ocenie bliźniego, ubogiego i ubóstwa.

Słowa Chrystusa Pana znalazły przepotężne uzasadnienie w Jego czynach miłości i miłosierdzia. — Obejście Jego bowiem z ludźmi — bez różnicy stanu i wieku — pełne było delikatnej miłości. Twarde słowa miał Zbawiciel tylko dla obłudnych Faryzeuszów i Doktorów Zakonu, którzy sami będąc grzesznymi, innych na drogę błędu pociągali, uchodząc mimo wszystko w opinii za ludzi pobożnych.

Wprost niedościgłe jest umiłowanie i zniżanie się Chrystusa Pana do dzieci. „Dopuście dziateczkom przyjść do mnie, a nie zabraniajcie im". Strudzony pracą apostolską — znajduje odpocznienie w ich towarzystwie. Niewinność dzieci budzi Jego upodobanie. Stawia je za wzór dla dorosłych. Pełen jest troski o ich wychowanie, by nikt nie sprawił im szkody duchowej. Ma na ustach straszne „biada" dla tych, którzy są sprawcami zgorszenia maluczkich. Odnoszeniem się swoim do dzieci, troską o zachowanie ich niewinności daje wzór dla tych wszystkich, którzy w pracy charytatywnej poświęcają się opiece i trosce o dzieci.

Boże Jego Serce czułe było na osierocenie i niedolę matek i wdów. Spotyka orszak pogrzebowy i widzi matkę wdowę, opłakującą gorzko utratę jedynaka. — Nie płacz! — mówi do niej Jezus — młodzieńcze, tobie mówię — wstań! — i oddał umarłego matce jego".

Ceni dobrze traktowanie tych, którzy znajdują się na służbie. — Prośba setnika o uzdrowienie sługi sprawia Mu radość. Ochotnie wyrusza w drogę — a kiedy setnik wyznaje, iż nie jest godzien, by wstąpił pod dach jego domu — natychmiast czyni cud uzdrowienia i sławi wiarę setnika.

Podobną dobroć Bożą Zbawcy znaleźć można przy cudownym uzdrowieniu powietrzem ruszonego, niewiasty cierpiącej krwotok, wskrzeszeniu Łazarza i tylu innych cudach miłości bliźniego.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Otóż nie kto inny — tylko Boski Zbawiciel przyniósł na ziemię przykazanie i przykład miłości Boga i miłości bliźniego — dlatego każdy pracownik na polu charytatywnym powinien zdawać sobie z tego sprawę i pilnie zgłębiać naukę Chrystusa Pana w tym względzie.

2. Św. Wincenty — jego ufność w Panu Bogu.

Ta ufność w Panu Bogu umacniała sługę Bożego we wszystkich cierpieniach tak własnych jako i dzieci. Uważał ją za główną cnotę w Misjonarzu. Obierał ją kilkakroć za przedmiot konferencji. Stawiał za wzór Abrahama, któremu był Bóg obiecał tak liczne pokolenie, a od którego zażądał w ofierze syna jedynaka. Nie troszczył się przecież Abraham o to, jak to będzie, tylko ufał, że skoro Bóg się w to wmiesza, dobrze być musi. Dlaczegobyśmy nie mieli równej nadziei, poruczając się Bogu i przenosząc wolę Jego nad wszystkie względy. Przytaczał przykład Rachalitów, których ojciec Jonadab tak daleko posuwał ufność w Bogu, iż nawet siać im nie kazał, a jednak nie zginęli. I kończył te swoje wywody św. Wincenty tymi słowy: „Czyliż niepowinniśmy ufać, iż w jakimkolwiek jesteśmy położeniu, Bóg Wszechmocny opatrzy nasze potrzeby? Czyż niewidzicie, jak ptaki ani sieją, ani sprzątają? Bóg je żywi i przyodziewa, a nawet i rośliny polne zdobi tak, że Salomon wyrównać nie mógł ich wspaniałości. Jeżeli więc Bóg dostarcza pokarmu ptakom i stroi rośliny, czemużbyście wy Mu nie zaufali i więcej liczyli na własny przemysł, niż na dobroć Jego?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Brak ufności pokładanej w Bogu, płynącej z serca wierzącego w Boga, jest przyczyną tylu nieszczęść wśród ludzi. Dlatego biednych trzeba pouczać, że jeśli się nie modlą, nie kierują się wiarą, to wtedy i ufności w Bogu, którą powinni posiadać — nie mają i nie mogą mieć. To też ważną jest rzeczą, by pracownicy na polu miłosierdzia pracowali pod tym, by wiarę szczepić w duszach ubogich, by ich serca ku Bogu zwracać i uczyć ufnościw Bogu.

3. Odwiedziny osobiste ubogich.

(Materiał do rozważenia na zebraniu Stow. św. Wincentego a Paulo.)

W poprzednim miesiącu rozważaliśmy sprawę duchowego przygotowania Członkiń Stow. św. Wincentego á Paulo do odwiedzin osobistych, jakich mają dokonać w domu ubogiego.

Uczynek miłosierny połączony być musi z ofiarą, jeśli naprawdę ma być miły Panu Bogu, a nam stać się ma zasługującym na niebo. A niema milszej P. Bogu ofiary jak nasz trud i wysiłek fizyczny, pokonanie swego usposobienia i nastrojów. Otóż taką ofiarą, takim trudem i wysiłkiem — to osobiste odwiedziny ubogiego. Dlatego to św. Wincenty tak wielką do tych odwiedzin przywiązuje wagę i tak bardzo ją zaleca Członkiniom Stow. św. Wincentego à Paulo.

Osobiste odwiedziny ubogiego — to ta chwila, gdy przychodzimy do ubogiego, by okazać mu serce dać mu dowód naszej pamięci i troski o niego, pokazać mu, jak bardzo o los jego nam chodzi. I z czasem, gdy stale do ubogiego chodzimy, zawiązuje się między nami a ubogimi nić przyjaźni. Może początkowo ubodzy byli niezadowoleni może — przyzwyczajeni tylko do świadczeń materialnych — uważali te nasze odwiedziny za rzeczy zbyteczne, a nawet nie wygodne dla siebie — ale po dłuższym czasie wdzięczni nam są za tę o nich troskę.

Osobiste odwiedziny ubogiego — to jeden z tych sposobów, któ-

ry pozwala nam ubogich wychowywać i urabiać oraz pracować nad nimi w duchu apostolskim — nie powinno się więc tych odwiedzin lekceważyć ani zaniedbywać.

Osobiste odwiedziny ubogiego — to dokładne i stałe wglądanie w potrzeby ubogich, warunki ich życia, w ich zapatrywania i postępowanie. — Wtedy ta pomoc, jakiej udziela „Caritas" jest naprawdę racjonalną, bo śledzi osobiście odwiedzający ubogiego, ile i czego mu potrzeba, łatwo dostrzeże, kiedy pomoc zmniejszyć czy powiększyć, jak zużytkowują dary, składane im, czy korzystają z możliwości pracy i t. p.

Bez osobistych odwiedzin ubogiego przy świadczeniach materialnych, „Caritas" stałby się urzędową opieką nad ubogimi, zabrakłoby wtedy w akcji miłosierdzia tej troski serdecznej o dobro duchowe ubogich, o ich prawdziwe szczęście i powodzenie; dlatego nie może być Członkinią czynną Stow. św. Win. à Paulo osoba, któraby nie chciała odwiedzać osobiście ubogich.

II. Dział wskazań metodycznych.

1. Zagadnienie opieki nad chorymi.

(Materiał do dyskusji na zebranie Oddziału „Caritas").

W życiu Chrystusa Pana zauważamy, iż Boże Jego Serce ogarniało wszystkich wielką miłością. — Jednakowoż większą miłością otaczał dzieci niewinne. — Ponieważ zaś chorzy są najbardziej podobni do bezradnych dzieci, będąc przy tym dotknięci niejednokrotnie wielkim cierpieniem, dlatego też miłość Pana Jezusa względem nich ma specjalnie rzewne i czułe momenty. Są autorzy, którzy twierdzą, że dzieci i chorzy są ulubieńcami Chrystusa.

Oddział „Caritas", który ma naśladować Chrystusa Pana w działalności na polu miłosierdzia — winien specjalną miłością, troską i opieką otoczyć chorych w parafii.

Najważniejszą troską „Caritas" to chorzy, których stan zdrowia budzi obawy i dla których najistotniejszą pomocą, — to kapłan. — Oddział „Caritas" winien przeto zlecić Siostrze Parafialnej i jej Pomocnicom, aby pilnie śledziły chorych i w chwili gdy zaistnieje niebezpieczeństwo życia, winny wezwać kapłana, a rodzinę nakłonić do wysłania furmanki po księdza i przygotowania wszystkiego w domu na przyjęcie Pana Jezusa. — Gdyby rodzina nie mogła postarać się o furmankę lub nie chciała, wtedy obowiązkiem Siostry Parafialnej bądź pomocnicy samej wyprosić furmankę po księdza. — Podobnie — gdyby rodzina stawiała opór i nie chciała przysposobić chorego i dom na przyjęcie Pana Jezusa — winna Siostra Parafialna lub Pomocnica pomyśleć o tym wszystkiem i o to się postarać. —

Będą chorzy, których stan jest o tyle ciężki i beznadziejny, bo ich na miesiące — nieraz na lata całe przykuwa choroba do łoża boleści. Tego rodzaju chorym, a zwłaszcza chorym opuszczonym, nie mającym opieki lub pomocy lub mających niedostateczne zapewnienie opieki i pomocy — należy specjalną pośpieszyć opieką — Wyszukać jakąś stałą

opiekunkę, a w razie potrzeby gdyby pracy przy chorym było dużo, dwie osóby — oto ważne zadanie, które spełnić musi Oddział „Caritas” za pośrednictwem Siostry Parafialnej, Pomocnic lub Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo.

Drugą ważną pomocą Oddziału Caritas dla chorego — to dostarczenie mu odpowiedniego pożywienia, jeśli oczywiście go niema.

Trzecią ważną pomocą Oddziału Caritas dla chorego, to postaranie się o lekarza, aby go wyleczyć, a następnie w myśl wskazań lekarza postępować z chorym, kupując mu lekarstwo czy inne środki lecznicze. Lekarza winno się uzyskać bezpłatnie, a o pokrycie kosztów lekarstwa zwrócić się do gminy, by wyrównała poniesione koszta, jeśli nie całkowicie — to przynajmniej częściowo.

Oddział „Caritas” powinien postarać się koniecznie o spis chorych, zwłaszcza skazanych na długie leżenie — zniedołężniałych — O nich pamiętać, o nich się troszczyć, a zwłaszcza z Przew. Ks. Proboszczem omówić sprawę duchowej pociechy — przed świętami, a specjalnie w okresie W. Postu.

Dzień chorych — to święto uroczyste dla chorych — to dzień ich radości i szczęścia — dlatego każdy Oddział „Caritas” powinien „Dzień Chorych” urządzać. — Nie sprawia to trudności, gdy istnieć będzie stały wykaz chorych w parafii i to nietylko ubogich chorych, ale wogóle chorych.

Ważną jeszcze sprawą — to pozyskiwanie chorych — do Apostolstwa Chorych, które prowadzi Polski Sekretariat Chorych (Lwów ul. Batorego 6). Tam nalezy zgłosić chorych, którzyby chcieli cierpieć z imieniem Jezus na ustach, którzyby swoje cierpienia składali jako ofiarę najmilszą Bogu dla uproszenia wielu łask i w ten sposób pełnili apostolską pracę w społeczeństwie.

Sprawą chorych Oddział „Caritas” winien szczerze i dokładnie się zająć, bo to ludzie, którzy tak bardzo nieraz bezradni cierpią opuszczenie i brak serca nawet w otoczeniu najbliższych.

2. Wyszukiwanie ubogich.

(Materiał do dyskusji na zebranie Siostry Parafialnej z Pomocnicami.)

Bardzo często słyszy się słuszne narzekanie w społeczeństwie na plagę żebractwa i włóczęgostwa w ostatnich czasach. — Ale okazuje się że najczęściej nie ci są najbardziej biedni, potrzebujący wsparcia i opieki, ale właśnie ci, którzy wstydzą się żebrać, którzy wolą głód cierpieć, niż rękę po wsparcie wyciągnąć, którzy cierpią podwójnie: bo nędzę i opuszczenie.

Napewno są to ci ubodzy, którzy ufność w Bogu położyli. — Stańmy się tą właśnie ręką Opatrzności Bożej i wyszukajmy takich ubogich. — Wdzięczne to pole pracy dla Siostry Parafialnej i jej Pomocnic — aby być tym okiem, które dostrzega nędzę ukrytą, tym uchem, który cichy jęk słyszy, tym sercem, które prawdziwą niedolę przeczuje. Dlatego najistotniejszym zadaniem Siostry Parafialnej i Pomocnic — to wyszukiwanie ubogich i potrzebujących, pilne wypytywanie się o nich i spieszenie do nich z pomocą.

Wtedy będzie można wiele osób przekonać że „Caritas” naprawdę szuka potrzebujących i tym przede wszystkim spieszy z pomocą.

Dlatego Siostra Parafialna, a zwłaszcza jej Pomocnica ze wszy-

stkich sił starają się o wyszukiwanie ubogich i tym, którzy może nieraz stracili wiarę w pomoc ludzi, a zaufali Panu Bogu, staną się radością i pokrzepieniem. — Pod czujnym, troskliwym okiem Pomocnic bezpiecznie będzie ludziom i spokojnie. Wierzyć będą w istnienie na ziemi „Caritas” i to w sercach katolików, którzy właśnie za cel swego życia obrali służbę dla ubogich. — Niechże ten wzniosły cel przyświeca Siostrze Parafialnej i jej Pomocnicom w pracy i w trudach, które ponoszą na rzecz ubogich na terenie parafii.

4. Jeszcze jeden sposób zdobycia funduszów.

Wiele Oddziałów „Caritas“ martwi się, skąd zdobyć fundusze na potrzeby ubogich — otóż w tych parafiach Siostra Parafialna wspólnie z Pomocnicami mogłaby się zająć rozsprzedażą po domach gotowej bielizny męskiej i damskiej, fartuchów i bluzek, sukienek dziecięcych, wykonanych w „Naszych straganach“.

Towar jest dobry, solidnie wykonany, ceny przystępne, a „Caritas” miałby z tego 10 procent czystego dochodu, bo porto przesyłki pokrywają „Nasze stragany”.

Rozsprzedaż po wioskach z chodzeniem od domu do domu dobre daje rezultaty, więc i zarobek pewny. A przy tym będzie się mieć i to zadowolenie, że ludność nabędzie towar dobry, trwały, dając zarobek katolickim szwaczkom, jak również „Caritasowi”.

Warunki wysyłki gotowych rzeczy do parafii: Towar wysyłamy w komis na odpowiedzialność Oddziału „Caritas” — według wykonanego zamówienia. — Ceny są stałe. naznaczone na każdej sztuce przez przypięcie kartki i nie wolno taniej ani drożej towaru sprzedawać. Przy zwrocie pozostałych sztuk — opłaca się pieniądze za sztuki sprzedane po odliczeniu 10% załączając kartki, oderwane od sztuk sprzedanych dla ewidencji. — Gdy towar okazałby się uszkodzony — poplamiony — Oddział zatrzymuje go dla swych ubogich i płaci zań jako za sprzedany.

„Nasze stragany” mają obecnie dużo ciepłych rzeczy na składzie. Zamówienia kierować Związek „Caritas” — „Nasze Stragany” — Tarnów, pl. Katedralny 6.

5. Filia „Nasze Stragany”

Oddział „Caritas” w Bochni uruchamia filię „Nasze Stragany” pragnąc dać zatrudnienie tamtejszym szwaczkom. —

W najbliższym dniach sprawa ta zostanie formalnie uregulowana przez nadanie filii regulaminu, który będzie ją obowiązywał.

Zarząd Związku „Caritas” cieszy się bardzo z tej nowej placówki życząc jej pomyślnego rozwoju.

III. Dział poleceń organizacyjnych.

1. O sprawozdania z Tygodnia Miłosierdzia.

Zarząd Związku „Caritas“ wysłał dnia 23 stycznia br. przypomnienia do tych parafii, które do tej pory sprawozdania z III Tygodnia Miłosierdzia nie złożyły, raz jeszcze załączając formularze sprawozdawcze.

Równocześnie komunikujemy, że parafie: Szerzyny i Żwiernik nadesłały sprawozdania z Tygodnia Miłosierdzia i tylko przez pomyłkę były wypomniane w styczniowym okólniku „Posłańca".

Ponadto nadesłane zostały sprawozdania z następujących parafii: Brzozowa, Cikowice, Dobrków, Gumniska Fox, Jasienna, Jakóbkowice, Kruźlowa, Kupno, Lipnica Murowana, Łukowa, Łączki Kucharskie, Nawojowa, Poręba Spytko, Przeczyca, Rożnów, Rajbrot, Rzochów, Szalowa, Szczawnica, Szczyrzyc, Tarnów — Katedra, Tarnów — Księża Misjonarze, Uście Solne, Wojakowa, Zawada k/Dębicy i Zgórsko.

2. O zgłoszenie Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo.

W kilku parafiach istnieją Stowarzyszenia św. Wincetego à Paulo, które do tej pory nie zgłosiły się na członka Związku „Caritas", jak również założono Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo, które dotąd nie zostały erygowane i agregowane, a tym samym nie mogą korzystać z przywilejów i odpustów.

Zarząd Związku prosi, aby Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo jak najprędzej zechciały te formalności spełnić, aby można było mieć ewidencję Stowarzyszeń św. Wincentego à Paulo w diecezji tarnowskiej.

3. Sprawozdania Stowarzyszeń św. Wincentego à Paulo.

Rada Wyższa Stow. św. Wincentego à Paulo na Metropolię Krakowską rozesłała do wszystkich Stowarzyszeń św. Wincentego à Paulo agregowanych formularze sprawozdawcze.

Ponieważ szereg Stow. św. Wincentego à Paulo nie wie jak postąpić — wyjaśniamy, że sprawozdanie to należy wysłać do Krakowa, dokładnie opracowane.

Ponieważ większość Stow. św. Wincentego à Paulo w naszej diecezji nie ma swoich funduszów, ale czerpie je na potrzeby swoich ubogich ze wspólnej kasy „Caritas" — należy to zaznaczyć. Byłoby dobrze podać jednak — na jaką sumę w złotych pomocy materialnej ogólnie udzieliły członkinie Stow. św. Wincentego à Paulo ubogim, którymi się opiekowały. Dary w naturze należy przeliczyć na złote — aby podać dokładnie jakiej pomocy w naturze udzielano (wymieniając ile czego) i na jaką sumę, jeżeli chodzi o pieniądze.

4. Szlachetnym ofiarodawcom „Bóg zapłać".

Na potrzeby Związku „Caritas" złożyli:

Ks. Rektor Dr Józef Młodochowski 100 zł. Jego Magnificencja Ks. Rektor Dr Piotr Stach 50 zł. Zjednoczone Fabryki Związków Azotowych 500 zł.

Czas wpłacić abonament „Posłańca" na kok 1939!

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Zadanie apostolskie.

Od zebrania lutowego do zebrania marcowego obowiązywać będzie członków Katolickiego Stowarzyszenia Mężów następujące zadania apostolskie: „ZWALCZAĆ PRZEKLEŃSTWA I ZWYCZAJ CIĄGŁEGO NARZEKANIA".

Dlaczego właśnie takie zadania?

Dlatego, bo przekleństw słyszy się naokoło pełno, a narzeka dziś prawie każdy.

I oto my chcemy wspólnymi siłami choć w pewnym stopniu przyczynić się do tego, aby przekleństwa i narzekania znikały z życia tego środowiska, w którym się obracamy.

W TYM CELU.

1) Każdy z nas będzie uważał na siebie, żeby przekleństwo nie wyszło z jego ust. Będzie się również wystrzegał zwyczaju narzekania i biadania na wszystko.

2) Każdy z nas w rodzinie swojej, sam świecąc dobrym przykładem, będzie zwracał uwagę, żeby nie padały przekleństwa, zwłaszcza żeby dzieci nie przeklinały.

3) Gdy wśród znajomych i kolegów usłyszymy przekleństwa i narzekania — wówczas, jeśli roztropność pozwala, będziemy delikatnie zwracać uwagę, że każde przekleństwo to obraza przykazania Bożego, oraz że przez narzekanie nic się na pewno nie zmieni na lepsze.

2. Memento za duszę Protektora Katolickiego Związku Mężów.

W dniu 30 grudnia 1938 r. zmarł w Warszawie Protektor Katolickiego Związku Mężów (ogólno polskiego) — J. Em. Ks. Kardynał Kakowski. Wspomnienie pośmiertne znajduje się w styczniowym numerze czasopisma „Na Wyżyny".

Nasze Oddziały niechaj na najbliższym zebraniu odmówią modlitwę za duszę śp. pierwszego Najdostojniejszego Protektora Katolickiego Związku Mężów.

3. W sprawie formularzy sprawozdawczych.

W miesiącu grudniu wysłaliśmy do wszystkich Oddziałów formularze sprawozdawcze. Prosimy odpowiednio wypełnione zwrócić je nam **w terminie do 15 lutego 1939.**

Jeżeli może któremu Oddziałowi przesyłka z formularzami sprawozdawczymi nie została doręczona, prosimy dać znać do Sekretariatu, a wówczas wyślemy powtórnie.

4. Wysłaliśmy materiał.

Do wszystkich Oddziałów został wysłany w połowie stycznia materiał na zbiórki zastępu, oraz karteczki z wydrukowanym zadaniem apostolskim — za czas do kwietnia włącznie.

Każdy członek K. S. M. czyta „PRZEBOJEM".!

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Obecność na kursach jesiennych.

Po otrzymaniu sprawozdań ze wszystkich kursów — wymieniamy Oddziały, które nie stawiły się na tegoroczne kursy, zaznaczając, które z nich usprawiedliwiły swoją nieobecność, a zarazem podajemy, w których Okręgach były na kursach wszystkie Oddziały:

Okr. **Tarnowski** Miejski — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Tarnowski** Zamiejski — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Baranowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Biecki** — nieobecny Oddz. **Żurowa** (nieuspr.).
Okr. **Bobowski** — nieobecny Oddz. **Ciężkowice I.** (uspr.).
Okr. **Bocheński** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Brzeski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Czchowski** — nieobecny Oddz. **Przydonica** (nieuspr.).
Okr. **Dąbrowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Dębicki** — nieobecny Oddz. **Chotowa** (uspr.).
Okr. **Gręboszowski** — nieob. Oddz. **Borusowa** (nieuspr.) i **Gorzyce** (uspr.).
Okr. **Gorlicki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Grybowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Kolbuszowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Limanowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Lipnicki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Lipnicki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Mielecki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Nowosądecki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Pilzneński** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Przecławski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Radłowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Radomyski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Szczuciński** — nieobecne Oddz. **Borki** i **Suchy Grunt** (nieuspr.).
Okr. **Starosądecki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Tuchowski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Tymbarski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Uścieński** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Wielopolski** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Wojnicki** — **wszystkie** Oddz. obecne.
Okr. **Łącki** — nieobecne Oddz.: **Grywałd, Sromowce, Ochotnica Górna, Ochotnica Dolna, Wola Piskulina, Zagorzyce, Zarzecze Dolne i Zarzecze Górne** z powodu wielkiego mrozu.

Ogółem **w 31 Okręgach** KSK., **liczących 545 Oddziałów,** nieobecnych było na **39 kursach 16 Kierownictw,** a więc 3%, przy czym nieobecnych 8 Kierownictw na kursie dnia 19 grudnia 1938 r. w Szczawnicy z powodu 25 stopniowego mrozu jest zupełnie wytłumaczona.

Kierownictwa **w 24 Okręgach zdały doskonale egzamin z karności organizacyjnej!** Ufamy, że w roku 1939 nie będzie Oddziałów, które by na kursy nie przybyły i obecność wszystkich Kierownictw będzie 100-procentowa.

2. Który projekt?

Zgodnie z ogłoszonym konkursem 21 Oddziałów KSK. nadesłało swe projekty, z których pięć poddajemy pod głosowanie:

I. Oddział KSMŻ. żegna druhnę wychodzącą za mąż na tym zebraniu, w którym dana druhna bierze udział po raz ostatni. Zebranie to powinno być specjalnie uroczyście przygotowane, a jednym z punktów programu zebrania winna być mowa pożegnalna, którą wygłasza druhna, najwięcej zaprzyjaźniona z druhną, wychodzącą za mąż. W mowie tej powinna być wyrażona pewność, że łączność duchowa między druhnami pozostanie nadal, gdyż na pewno druhna po wyjściu za mąż wstąpi w szeregi KSK., aby nadal Matkę Najświętszą mieć za patronkę. Po ślubie druhny przypną młodej mężatce oznakę KSK.

II. Na ślubie druhny należałoby wprowadzić taką ceremonię:

Druhny z KSMŻ. stają w szpalerze od drzwi kościelnych w kierunku ołtarza i gdy panna młoda i pan młody wejdą do kościoła, odprowadzają ich aż do ołtarza. Druhny mogą trzymać ładny wieniec — zależnie od zwyczaju i złożyć go wokoło ołtarza, gdy młoda panna klęknie u stopni ołtarza. Będzie to nieme pożegnanie druhny, wychodzącej za mąż.

W czasie Mszy św. ślubnej druhny i członkinie KSK. przystępują w intencji młodej pary do Stołu Pańskiego.

Po ślubie członkinie KSK. tworzą szpaler od ołtarza ku drzwiom kościoła i wyprowadzają młodą parę. Przy drzwiach kościoła członkinie KSK. wręczają młodej mężatce przypiętą na biało-żółtej rozecie z wstążki oznakę KSK. i proszą, by jak najprędzej przybyła na zebranie Oddziału KSK., składając przy tym młodej parze serdeczne życzenie. Mogą też prosić pana młodego, by nie bronił swej żonie należeć do KSK., bo na pewno wtedy będzie dobrą żoną.

Przed zebraniem ogólnym raz jeszcze idą do młodej mężatki dwie członkinie KSK. i przypominają jej termin zebrania, zapewniając o siostrzanych sercach, jakie tam znajdzie.

W czasie zebrania ogólnego, na które przychodzi po raz pierwszy młoda mężatka, a dawna druhna — przed sprawdzeniem obecności — Prezeska powita przybyłą, wyrazi radość i jeśli to możliwe ofiaruje jej w imieniu Oddziału upominek. Jednym z najpiękniejszych upominków byłby obraz Najśw. Serca Pana Jezusa, przy wręczaniu którego jedna z członkiń objaśni młodą mężatkę, co to jest intronizacja Serca Jezusowego w rodzinie i zachęci ją, by przy najbliższej okazji poświęcili się oboje z mężem Boskiemu Sercu Pana Jezusa .

III. Kierownictwo Oddziału KSK. zaprosi na swoje najbliższe zebranie ogólne dawną druhnę, która wyszła za mąż i powita ją w swym gronie, przypinając jej oznakę KSK. i składając jak najserdeczniejsze życzenia.

IV. Delegatki Oddziału KSK. udają się do mieszkania panny młodej, dawnej druhny KSMŻ., w czasie wesela składają jej życzenia, a zapraszając do swego grona, wręczają jej oznakę i jakiś praktyczny, choć skromny podarek.

V. Członkinie KSMŻ. w domu parafialnym, do którego na chwilę przed pójściem do kościoła wstępuje panna młoda, żegnają druhnę wychodzącą za mąż, odbierają od niej oznakę stowarzyszeniową KSMŻ. i wpinają do specjalnej tarczy, wiszącej w świetlicy druhen.

Po ślubie panna młoda wstępuje również do domu parafialnego, a witają ją tam członkinie KSK., wręczając oznakę KSK. i wygłaszając okolicznościowe przemówienie. Mogą też ofiarować obraz Najśw. Serca Pana Jezusa młodej parze z życzeniem, aby jak najprędzej poświęcili się Boskiemu Sercu Pana Jezusa.

Oto pięć projektów, które uznałyśmy za najlepsze i poddajemy je pod głosowanie, które nastąpić ma na zebraniu ogólnym w lutym br. Należy wszystkie projekty odczytać i niech członkinie wybiorą jeden, który uważają za najlepszy.

Na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu PT. Prezeski Okręgu ogłoszą, który projekt otrzymał największą liczbę głosów i wręczą Oddziałom, które wygrały konkurs, odpowiednie nagrody, przyznane przez Zarząd KSK.

W „Posłańcu" na maj br. podany zostanie już sposób, jakiego winny Oddziały używać, by pozyskiwać młode mężatki, a dawne druhny, w szeregi KSK.

— — — — — — — — — — — —

Wraz z wnioskami dotyczącymi konkursu wpłynęły też pewne uwagi odnośnie do KSMŻ. i KSK. Po porozumieniu z KSMŻ. ogłosimy je w następnym numerze „Posłańca", prosząc, aby i Zarząd KSMŻ. poparł tę sprawę u druhen.

3. Okólnik do PT. Członkiń Zarządu KSK.

W dniu 21 stycznia br. wysłany został **do PT. Członkiń Zarządu KSK. okólnik,** zawierający szereg wyjaśnień organizacyjnych.

Ponieważ często zdarzają się fakty zaginięcia listów, dlatego prosimy, aby te z PT Członkiń Zarządu KSK., które okólnika do dnia 1 lutego br. nie otrzymały, zechciały łaskawie donieść do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie o tym. Natychmiast wysłany zostanie okólnik po raz drugi.

4. Sprawozdanie roczne.

Zarząd KSK. przypomina kochanym Kierownictwom, że należy

a) **Zaraz po Walnym Zebraniu Oddziału** sporządzić **odpis protokółu** z Walnego Zebrania, załączyć **wypełnione formularze** sprawozdawcze i **wysłać pod adresem,** który dla każdego Okręgu podany został w „Posłańcu" styczniowym na br. r. — **Im prędzej — tym lepiej!**

b) **Zawiadomić PT. Starostwo Powiatowe** o zmianie w składzie osobowym Kierownictwa Oddziału, podając skład Kierownictwa tak, jak wskazuje „Posłaniec" ze stycznia b. r. na str. 4.

Uwaga. Odpis protokółu z Walnego Zebrania jest konieczny. Gdyby któreś Kierownictwo odesłało formularze sprawozdawcze bez protokółu, niechaj natychmiast brak ten uzupełni!

5. Referat dla spraw Kół Gospodyń Wiejskich.

W dniu 1 lutego br. o godz. 11.15 w Tarnowie przy pl. Katedralnym 6 odbędzie się **doroczne posiedzenie Referatu dla spraw Kół Gospodyń Wiejskich.**

Na posiedzeniu tym poruszane będą aktualne sprawy, zmierzające do jak najharmonijnej współpracy obu organizacji KSK. i KGW.

Gdyby Kierownictwo któregoś z Oddziałów chciało otrzymać wyjaśnienia co do stosunku KSK. do KGW., albo miało w tej sprawie jakieś swoje uwagi czy zastrzeżenia, należy zaraz napisać do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie, a dane Kierownictwo Oddziału KSK. otrzyma w tej sprawie odpowiedź odwrotną.

6. „Własnymi Siłami".

Rozpoczęłyśmy szczęśliwie IV. rok wydawnictwa drogiego nam wszystkim pisma „Własnymi Siłami".

Komitet Redakcyjny na swoim posiedzeniu **w dniu 9 stycznia br. uchwalił,** aby:

a) **usilnie zachęcić Oddziały,** by każda Członkini KSK. była abonentką pisma organizacyjnego, płacąc 10 gr. miesięcznej składki i otrzymując za to „Własnymi Siłami".

b) **Wydać numer podwójny w miesiącach: styczniu, marcu, maju, październiku i grudniu 1939 roku,** w miesiącach pozostałych numer pojedynczy.

c) Prosić, aby PT. Członkinie Referatu Prasowego i te osoby, które chciałyby, aby ich artykuł został umieszczony w najbliższym numerze, nadsyłały rękopisy do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie, pl. Katedralny 6, do dnia 1 każdego miesiąca.

d) **Odbywać posiedzenia Komitetu Redakcyjnego zawsze w każdy pierwszy wtorek miesiąca** (najbliższe posiedzenie Komitetu odbyłoby się 7 lutego br. o godz. 10 rano).

— — — — — — — — — — — —

Sekretariat Generalny przydzielił na styczeń br. gazety odpowiednio do liczby członkiń w Oddziałach KSK., z tym, jednak, że jednak nie tyle egzemplarzy, ile jest Członkiń w Oddziale.

Będziemy więc wdzięczne, jeśli Oddziały do 15 lutego br uzupełnią ilość egz. „Własnymi Siłami" do ilości odpowiadającej liczbie Członkiń.

Gdyby jednak znalazły się Oddziały, które absolutnie nie będą mogły skłonić Członkiń do płacenia składki w wysokości 10 gr. lub abonowania przy składce 5 groszowej „Własnymi Siłami" — niech pozostałe numery rozprzedadzą po 5 gr. lub niech rozdadzą Członkiniom, a opłacą za nie z kasy Oddziału.

Do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie każdy Oddział, który chce albo więcej albo mniej gazet, winien jak najprędzej po „Walnym Zebraniu" — najpóźniej do 15 lutego br. — donieść o tym, pisząc, jak następuje na zwykłej kartce papieru z jednej strony:

Reklamacja gazetowa!

PT. Administracja „Własnymi Siłami"

Tarnów, pl. Katedralny 6.

a z drugiej strony:

Donosimy uprzejmie, że na miesiąc styczeń 1939 roku otrzymałyśmy o ..... egz. „Własnymi Siłami" za mało — za dużo, prosimy nadsyłać stale ..... egz. „Własnymi Siłami" do naszego Oddziału.

pieczątka **Kierownictwo Oddziału KSK w ......**

Uwaga: Tak napisana **reklamacja gazetowa wolna jest od opłaty pocztowej,** należy **bez znaczka wrzucić** do skrzynki pocztowej!

— — — — — — — — — — — —

Zarząd KSK. serdecznie **prosi Oddziały, by jak najprędzej wpłacały abonament za „Własnymi Siłami",** gdyż znalazłybyśmy się w przykrej sytuacji, nie mając pieniędzy na pokrycie kosztów drukowania i wysyłki pierwszych numerów „Własnymi Siłami".

Kto zaraz daje — dwa razy daje!

Niech na wiosennym posiedzeniu Kierownictwa Okręgu jak najwięcej Oddziałów KSK. wykaże się kwitami, świadczącymi o uregulowaniu swych zobowiązań organizacyjnyh wobec Centrali!

7. Materiały pomocnicze.

Dnia 23 stycznia br. wysłane zostały do Oddziałów następujące materiały pomocnicze:

1. Instrukcja dla przewodniczącej Kółka matek.
2. Materiały na zebranie Kółka matek w styczniu, lutym, marcu i kwietniu br.

Ponadto z początkiem lutego br. wysłane zostaną:

3. Dyspozycja do referatów samodzielnych, które maja być opracowane na temat: „Dom Członkini KSK. — jakim być powinien".
4. Wskazania apostolskie dla Członkiń KSK. na zebranie w lutym, marcu i kwietniu b. r.
5. Wykłady na zebranie ogólne i tak:

na luty br. — **„Duchowieństwo na tle uchwał Synodu".**
na marzec br. — **„O majątku kościelnym".**
na kwiecień br. — **„Parafia i diecezja według uchwał Synodu".**

8. Zebrania z Przewodniczacymi dla Kółek matek.

Zarząd KSK. przypomina PT. Prezeskom Oddziałów KSK., że mają one **obowiązek odbywać raz na miesiąc** i to na pół godziny przed zebraniem ogólnym Oddziału — **zebranie z przewodniczącymi dla Kółek matek,** aby dowiedzieć się, jak Kółka matek pracują, aby wręczyć materiał pomocniczy na zebranie Kółka matek na miesiąc następny i aby zgodnie z życzeniami przewodniczących dla Kółek matek poruszyć pewne sprawy na zebraniu ogólnym Oddziału, odnośnie do pracy Kółek matek.

Na najbliższym zebraniu z przewodniczącymi dla Kółek matek należałoby omówić sprawę krótkiego notowania przebiegu każdego zebrania. — Może byłoby lepiej, gdyby te krótkie dane notować w maleńkich zeszycikach, a nie na kartkach i te zeszyciki okazywać Prezesce Oddziału co miesiąc.

Przypominamy ponadto, że:

Każde Kierownictwo Oddziału KSK. stara się o to, by na jego terenie pracowało w roku 1939 kilka Kółek matek i aby liczbę tych Kółek stale powiększać. Niech zapał i umiłowanie Bożej sprawy pcha nas ustawicznie do tego czynu naprawdę apostolskiego.

Powiększoną liczbę Kółek matek należy zgłosić jak najprędzej, aby można było nadesłać instrukcję dla przewodniczącej i materiały pomocnicze!

W każdym Oddziale KSK. przynajmniej dwa Kółka matek — oto hasło, które winno przyświecać tym Kierownictwom, które do tej pory nie mają ani jednego Kółka matek! **Zasada św. Augustyna: „Mogli tamci, możesz i ty, Augustynie!"** — niech będzie założeniem w naszej pracy organizacyjnej!

9. Referaty dla Pań Nauczycielek.

W myśl ustalonego programu rozpoczęły się referaty dla Pań Nauczycielek i tak:

15 stycznia br. w Tarnowie — zgłoszono 72 — **przybyło 27!**
22 stycznia br. w Nowym Sączu — zgłoszono 75 — **przybyło 52!**

Nastrój na referatach w obu miejscowościach bardzo serdeczny i miły. Dyskusja ożywiona.

Wiele Pań Nauczycielek przybyć nie mogło do Tarnowa, gdyż godzina wyznaczona niestety nie była odpowiednia, a te z Pań Nauczycielek, które

mimo zgłoszenia nie przyjechały — nieobecność swoją usprawiedliwiły gołoledzią, która wtedy dała się we znaki na szosach. Dlatego **zorganizowany zostanie powtornie referat dla Pań Nauczycielek w Tarnowie.** — O terminie doniesiemy.

Prosimy PT. Prezeski Oddziałów, by jak najserdeczniej zapraszały na dalsze referaty Panie Nauczycielki, ułatwiając im w miarę możności przybycie do najdogodniejszej miejscowości. — Zgłoszenia prosimy w dalszym cągu kierować do Tarnowa i to na tydzień przed terminem referatów, wyznaczonym w danej miejscowości.

10. Dwa Zjazdy Przewodniczących dla Kółek matek.

W lutym br. odbędą się dwa dodatkowe Zjazdy przewodniczących dla Kółek matek i tak:

dnia 2 lutego br. po sumie **w Dąbrowie** dla Okr. **Dąbrowskiego — pokazowe zebranie Kółka matek** przeprowadzi **Kółko matek** z Oddziału KSK. **w Szarwarku;**

dnia 5 lutego br. — po sumie **w Gręboszowie** dla Okr. **Gręboszowskiego — pokazowe zebranie Kółka matek** przeprowadzi **Kółko matek** z Oddziału KSK. **w Gręboszowie.**

Na Zjazdy powyższe przysyłają Oddziały KSK. wymienionych Okręgów przewodniczące dla Kółek matek lub kandydatki, ale z każdego Oddziału przybyć muszą obowiązkowo w tej liczbie, jaką zadeklarowały na jesiennych kursach. Kto przyszle więcej — da dowód zrozumienia tej ważnej sprawy, jaką jest kształcenie matek!

Oddziały obu Okręgów zostały o tych Zjazdach specjalnie zawiadomione.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1 tydzień Propagandy Trzeźwości.

Polska Liga Przeciwalkoholowa urządza, jak corocznie Tydzień Propagandy Trzeźwości w dniach 1—8 lutego b. r. pod protektoratem J. E. Ks. Kardynała A. Hlonda, Prymasa Polski i Pana Marszałka E. Śmigłego Rydza.

W związku z tym zwracamy się do wszystkich Oddziałów z apelem o przyłączenie się do akcji ogólnopolskiej i przeprowadzenie na swoim terenie propagandy trzeźwości. Oddziały we własnym zakresie przeprowadzą pogadanki na zebraniach ogólnych lub w zastępach, wyświetlające zgubne wpływy alkoholu dla jednostki i społeczeństwa. Kierownictwa winny zachęcić i dać inicjatywę ze swej strony do założenia kółka abstynenckiego. O ile możliwym by było poleca się urządzenie uroczystego poranku lub wieczornicy przeznaczonej dla szerszej publiczności miejscowej.

Czas trwania propagandy trzeźwości przedłużony może być na cały miesiąc luty.

2. Kurs związkowy w Gnieźnie.

Katolicki Związek Młodzieży Męskiej w Poznaniu urządza w dniach 3 do 21 maja Kurs Związkowy w Gnieźnie w Domu Rekolekcyjnym. Zadaniem kursu będzie wyszkolenie pracowników K. S. M. M.

Opłata za kurs wynosi 15 zł., za mieszkanie i utrzymanie 52 zł. 50 gr. Zgłoszenia należy nadsyłać do Sekretariatu Generalnego K. S. M. M. Tarnów ul. Focha 16, najpóźniej do dnia 15 marca b. r. Na kurs powinni się zgłaszać przedewszystkim druhowie posiadający kwafilikacje moralne na pracownika Akcji Katolickiej, oraz odpowiedni poziom umysłowy i wyrobienie ogólne.

3. Wycieczki krajoznawcze.

Uwaga Druhowie z oddziałów wiejskich! — Do okresu letniego jeszcze parę miesięcy. Już teraz jednak należy pomyśleć o zorganizowaniu zbiorowej wycieczki krajoznawczej po Polsce. Dzięki pomocy Min. Rolnictwa i Ref. Rolnych uzyskano znaczne zniżki kolejowe w Ministerstwie Komunikacji dla wycieczek wiejskich, ważne do końca 1940 r. W wycieczce musi brać udział najmniej 25 osób i to należących do jednego powiatu. Mogą się odbywać na wybranym szlaku, których jest 9. — Szlaki te uwzględniają godne widzenia ziemie

Zachęcamy gorąco druhów do urządzania wycieczek krajoznawczych czy to przez pojedyncze oddziały wiejskie, czy też z braku odpowiedniej ilości reflektujących na wycieczkę przez całe okręgi. Po bliższe szczegóły wyjaśnienia, jak również po broszurkę p. t. „9 szlaków wycieczkowych” najeży zgłaszać się do Spółdzielni Turystyczno-Wypoczynkowej „Gromada” — Warszawa, ul. Warecka 11a.

4. Kalendarzyki kieszonkowe słabo idą.

Dotychczas bardzo mała ilość zaopatrzyła się w kalendarzyki kieszonkowe K. S. M. M. na 1939. Są one bardzo bogate w treść. Między innymi zawierają „Hymn oranizacyjny“, budowę organizacyjną Akcji Katolickiej, objaśnienia okresów kościelnych, znaczenie Synodu Plenarnego i inne aktualne sprawy, prócz tego: taryfę pocztową, notatki osobiste, miejsce na adresy i t. p.

Czas najwyższy pomyśleć o tym, aby każdy druh posiadał kalendarzyk organizacyjny. Jest on do nabycia w Kiosku Katolickim Plac Katedralny, w cenie 35 gr. za sztukę.

5. Konkurs religijny.

Do konkursu religigijnego zgłosiło się 34 Oddziałów, w liczbie 359 druhów. Oddziały, które zgłosiły się do konkursu otrzymają bezpłatnie pogadanki dyskusyjne.

6. Za mało sprawozdań.

Dotychczas bardzo mało Oddziałów nadesłało sprawozdanie. Oto Oddziały, które przysłały sprawozdania do 22 stycznia: Na pierwszym miejscu Łysa Góra, dalej: Okulice, Zawada k. Nowego Sącza, Mystków. Ryglice, Jaślany, Karwodrza, Zaborów, Zagórzany, Otfinów, Nockowa, Siedliszowice, Turza, Gnojnik.

Przypominamy, że wraz ze sprawozdaniem **należy przysłać odpis protokołu z Walnego zebrania.** Pisaliśmy o tym w grudniowym „Młodym Polaku“. I jak dotąd nie wszyscy jeszcze wiedzą.

Posimy o natychmiastowe zawiadomienie Sekretaristu Gen. wrazie nieotrzymania druków sprawozdawczych.

7. Jeszcze o Kursie handlowym.

Donosimy, że zapowiadany przez nas kurs handlowy w Nowym Sączu w dniach 17 I. — 28 II. b. r. został z powodu małej ilości zgłoszeń odwołany.

W tym roku dojdzie do skutku jedynie kurs handl. w Tarnowie w dniach 6—25 marca br. Zgłoszenia na kurs w Nowym Sączu zostały tym samym przyjęte na kurs w Tarnowie. Prosimy nadsyłać zgłoszenia na kurs do Tarnowa najpóźniej do dnia 28 lutego br.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. Po posiedzeniu Zarządu i kursie dla członkiń Zarządu.

Dnia 28. XII. 1938 r. odbyło się w Dębicy posiedzenie Zarządu KSMŻ. Ustalono program pracy na rok 1939, poruszono szereg ważnych i aktualnych spraw bieżących. Utworzono koło Prelegentek przy KSMŻ. Referat Wyszkolenia Gospodarczego, Referat Sprawności Fizycznej i Referat Prasowy. Postanowienia i uchwały Zarządu przedstawią Kierownictwom Prezeski Okręgowe na wiosennych posiedzeniach Okręgowych.

Po posiedzeniu Zarządu odbył się dwudniowy kurs dla członkiń Zarządu. W referatach i dyskusji poruszono najbardziej ważne zagadnienia młodzieży żeńskiej i ustalono wytyczne, które przesłane będą Oddziałom przed wiosennym posiedzeniem Okręgów. W posiedzeniu Zarządu i Kursie wzięło udział 25 członkiń. Kurs zaszczycił swą obecnością JE. Najprzew. Ks. Biskup Dr Edward Komar.

2. Kursy Gospodarcze.

Dnia 3 stycznia b. r. rozpoczął się II. turnus kursów szycia i gospodarstwa domowego. Kursy szycia odbywają się w następujących miejscowościach:

Ujanowice, Jastrzębia k/Ciężkowic, Przecław, Wójtowa, Słopnice, Wola Ociecka, Pustków, Łysa Góra, Szczawnica, Maszkowice, Łapczyca, Łoniowy, Niedźwiada, Gumniska Fox, Olszyny k/B., Zassów, Ropica Polska, Łącko, Rożnów, Szalowa, Podegrodzie, Nowy Sącz.

Kursy gotowania odbywają się w następujących miejscowościach:

Czchów, Wołkowice, Przyborów, Zagorzyce Górne, Ochotnica Dolna, Łęki Szczep., Szymbark, Tuszyma ad Przecław.

Zarząd KSMŻ. poleca, by Oddziały już zgłaszały swój udział w trzecim turnusie, który rozpocznie się dnia 15 lutego br. W sprawie kursów gospodarczych na posiedzeniu Zarządu uchwalono, by kursy gospodarcze odwiedzały Prezeski Okręgowe. Nadto zadecydował Zarząd KSMŻ., że kursy odbywają się przede wszystkim dla druhen; wyjątkowo, mogą być przyjęte i nie druhny, lecz tylko za zgodą miejscowego Ks. Asystenta i z opłatą 1 zł. więcej niźli członkinie KSMŻ.

3. Sprostowanie.

W sprawozdaniu z Kursów jesiennych wkradła się pomyłka.
W Okręgu Nowosądeckim obecny był Oddział **Mała Wieś**, a nieobecny **Mokra Wieś**.

4. Sprawy Okręgowe.

Okręg Dąbrowski został podzielony na trzy części. Okręg: Dąbrowski, Szczuciński i Gręboszowski.

Prezeską dla Okręgu Dąbrowskiego jest p. Julia Kijewska z Sieradzy. Zastępczynią jest Regina Janczarówna z Luszowic.

Do Okręgu należą następujące Oddziały: Dąbrowa, Brnik, Gruszów W., Oleśnica, Laskówka Ch., Olesno, Ćwików, Szarwark, Luszowice, Nieczajna, Odporyszów, Borek, Sieradza, Żelazówka, Podborce, Smęgorzów, Dąbrówki Breńskie, Radgoszcz.

Prezeską dla Okręgu Szczucińskiego jest p. Emilia Michałkówna ze Słupca, zastępczynią jest Dziedziówna z Maniowa.

Do Okręgu należą Oddziały: Szczucin, Słupiec, Mędrzechów, Kupienin, Borki, Mocnów, Radwan, Skrzynka, Suchy Grunt, Wólka Mędrzechowska, Zabrnie, Laskówka Delastowska.

Prezeską dla Okręgu Gręboszowskiego jest Agnieszka Misiaszkówna, zastępczynią jest Zofia Piwowarówna.

Do Okręgu należą Oddziały: Bolesław, Kanna, Grądy, Pawłów, Podlipie, Świebodzin, Samocice, Gręboszów, Gorzyce, Przybysławice, Zalipie, Pilcza Żelichowska, Otfinów, Nieciecza.

Drugi Stopień Wyszkolenia Organizacyjnego.

W tym roku przystępujemy do Drugiego Stopnia Wyszkolenia Organizacyjnego. Ponieważ dotychczas nie ukazała się druga Książka Wyszk. Org., więc Zarząd wyśle Oddziałom szczegółowy program zbiórek zastępów na najbliższe miesiące. Równocześnie Zarząd przyśle Oddziałom regulamin, obowiązujący druhny, a ustalony na kursie w Dębicy, w związku z zagadnieniem moralności wśród druhen.

Zarząd przypomina Oddziałom o obowiązku wpłacania funduszu Okręgowego na ręce Prez. Okręgowych. Okręg ma swoje wydatki związane z wyjazdami Prezesek i jeśli praca ma iść sprawnie, musi fundusz Okręgowy istnieć. Zarząd KSMŻ. prosi Oddziały, by nie utrudniały Prez. Okręg. pracy i nie narażały je z tego powodu na przykrości.

5. Bardzo ważne.

Sekretariat KSMŻ. ma na składzie krawaty i paski do mundurków organizacyjnych; te części mundurka ze względu na jednolitość, wolno zakupić tylko w Sekretariacie KSMŻ. w Katowicach. Ze względu na to, że Sekretariat musi za pobrane materiały z góry płacić, nie będzie się udzielało kredytu.

1 krawat kosztuje 60 gr.
1 pasek „ 1 zł.

Krawaty i paski będzie tylko wysyłało się po otrzymaniu gotówki. Mundurki szyją sobie same druhny na kursach szycia!

Dla Kółek Wychowawczych.

Kwadrans ewangeliczny.

„Pójdź za mną“.

I. TEKST EWANGELII.

„A oto jeden przystąpiwszy, rzekł mu: Nauczycielu dobry, co dobrego mam czynić abym miał żywot wieczny? Który mu rzekł: Co mię pytasz o dobrym? Jeden jest dobry, Bóg. A jeśli chcesz wnijść do żywota chowaj przykazania. Rzekł mu: które? A Jezus rzekł: Nie będziesz mężobójstwa czynił: nie będziesz cudzołożył: Nie będziesz czynił kradzieży: Nie będziesz fałszywego świadectwa mówił. Czcij ojca , matkę twoją: A będziesz miłował bliźniego twego jak samego siebie. Rzekł mu młodzieniec: Wszystkiegom tego strzegł od młodości swojej, czegóż mi jeszcze nie dostawa? Rzekł mu Jezus: Jeśli chcesz być doskonałym, idź, sprzedaj co masz i daj ubogim a będziesz miał skarb w niebie: a przyjdź i pójdź za mną. A gdy słowo młodzieniec usłyszał, odszedł smutny: albowiem miał majętności wiele“. (Mat. XIX. 16—22).

II. Przebieg zdarzenia.

Tekst Ewengelii jasny. Sława cudów Jezusa rozeszła się już szeroko i ściągała do Niego wielu ludzi. Pewnego razu zjawił się przed Nim młodzieniec i takie postawił pytanie: Nauczycielu dobry, co dobrego mam czynić, abym miał żywot wieczny? Nie ulega wątpliwości, że młodzieniec ów, to nie żaden faryzeusz, któryby czyhał na sposobność, by Chrystusa podchwycić, lecz stawia pytanie szczerze, chce poradzić się w niepewności. To też Jezus mówi z nim inaczej niż z faryzeuszami: „Jeśli chcesz wnijść do żywota czyli do niebą zachowuj przykazania i uajważniejsze mu wylicza. Młodzieniec spodziewał się czegoś więcej. On to wszystko dawno wie i od młodości praktykuje. Dla jego gorącego serca to mało. Ten poryw serca młodzieńczego podoba się Jezusowi i z ojcowską miłości mówi: Jeśli chcesz być doskonałym, idź sprzedaj wszystko co masz i daj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie, a przyjdź i pójdź za mną, to jest naśladuj mię. Młodzieniec nie posłuchał głosu Mistrza, cofnął się, bo żal mu było majątku.

III. Zastosowanie.

I dziś niejednokrotnie młodzież staje na rozdrożu: Nie wie dokąd iść, komu zaufać i oddać się pod kierownictwo. Dużo jest młodzieży, która często zbliża się przez spowiedź, Komunię św., rekolekcje do swego Mistrza Jezusa, by w skupieniu pytać co robić, jak postępować. Do tych dusz P. Jezus przemawia, radzi i słodko woła: Pójdź za mną, naśladuj mię. Jednych woła do kapłaństwa, innych do życia zakonnego, a jeszcze innych do apostolstwa w świeckim stanie.

Nas na pytanie „co dobrego mamy czynić” powołał do apostolstwa w Akcji Katolickiej. Jest to dla nas wyróżnienie i zaszczyt, bo mamy przodować w pięknym dziele „odnawiania wszystkiego w Chrystusie”, by „budować Polskę nową”. Wiele młodzieży załamuje się w swo-

im posłannictwie. Podobnie jak bogatymu młodzieńcowi żal jej opuścić wygody, nie może się zdobyć na ofiarę i poświęcenie z rzeczy doczesnych dla wyższych ideałów. Stąd niejednokrotnie przychodzi zniechęcenie, odstępstwo od swego powołania, nawet zdrada.

Jak Ewangelia św. nic nie wspomina o owym młodzieńcu jakie były dalsze jego koleje, tak niepewny jest los tych, którzy sprzeciwiają się temu słodkiemu głosowi w ich duszy, którym Jezus wzywa ich do pracy w apostolstwie świeckim.

IV. Postanowienie.

Pamiętać będziemy o częstym zbliżaniu się do P. Jezusa w Komunii św. Najbliższą kwartalną wspólną spowiedź przeprowadzimy wzorowo w naszych Oddziałach. A przez połączenie duszy naszej z Jezusem zaczerpniemy pomocy do walki z przeciwnościami, zdobędziemy siły do opanowania złych skłonności naszego ciała, by w ten sposób na głos Boży „pójdź za mną”, odpowiedzieć nie wygodnictwem i bezczynnością, ale ochoczym „Gotów“, „Służyć chcę“.

Pogadanka ewangeliczna

Próba apostolstwa!

(Przeczytać Łuk. IX. 1. — 6. Chrystus posyła Apostołów na opowiadanie).

Analiza tekstu.

Do czego P. Jezus powołał 12 Apostołów? W jakim celu wysłał ich w różne strony? Kto dotychczas te sprawy posuwał naprzód? Czy długo Apostołowie już byli u boku Mistrza? Czy wygodniej im było przy P. Jezusie, czy iść w świat? Dlaczego? Po ilu szli Apostołowie? Jaką mieli pomoc z towarzysza? Co z sobą zabierali? O co się w szczególności troszczyli? Kto miał ich żywić? Jak mieli się zachować, gdyby ich kto nie przyjął? Co to oznacza?

Zastosowanie.

Kto dziś zastępuje P. Jezusa na ziemi? Kto wykonuje pracę nauczycielską, kapłańską i pasterską? W jaki sposób Kościół wychowuje swoich członków? Kto ma szerzyć Królestwo Boże na ziemi? W jaki sposób? Czy Kościół może hamować postęp i oświatę? Kogo należy się radzić w sprawach trudnych i ważnych? Do czego służy organizacja? Jaką organizacją jest Akcja Katolicka? Kto ma nadzór nad Stowarzyszeniami Akcji Katolickiej? Dlaczego tak jest? Kto ma utrzymywać stowarzyszenia katolickie? Czy jest u ludzi ofiarność na ten cel? Jak wygląda apostolstwo w świecie, w Polsce, w naszef parafii?

Rozważanie indyw.

Czy cenię sobie powołanie do świeckiego apostolstwa? Jak przygotowuję się do tej pracy? Z jakich już skorzystałem środków, a z jakich w najbliższym czasie mogę skorzystać? U kogo szukam pomocy w chwilach ciężkich i trudnych? Czy często się modlę o rozwój stowarzyszeń Akcji Katolickiej i o błogosławieństwo dla tych, którzy nią

kierują? Jak odnoszę się do kierowników mojego Oddziału. Czy widzę u siebie ducha ofiary i poświęcenia dla sprawy katolickiego apostolstwa.

Rozważanie wspólne.

Na czym polega nasza praca apostolska? Co nasz Oddział robi w tym kierunku? Co ma do zrobienia w najbliższym czasie? Czy członkowie wzajemnie się wspomagają? Jak wygląda współpraca z innymi Oddziałami? Czy wypełniamy obowiązki wobec organizacji? Co naprawić?

Postanowienie.

Co zrobię, aby w tym miesiącu okazać się godnym członkiem Akcji Katolickiej? Jak często będę się modlił o rozwój A. K. za Ojca św., Księży Biskupów, Księży Asystentów? Apostołowie na rozkaz P. Jezusa szli głosić Ewangelię, nie zważając na trudy i niewygody. Dla jakiej nagrody? W czym zdobędę się na poświęcenie i pracę koło szerzenia Królestwa Chrystusowego na ziemi?

Ważne dla radiosłuchaczy!

Audycje polskie z Watykanu

wygłaszane przez

Ks. Rektora Dra Józefa Młodochowskiego.

Dla informacji radiosłuchaczy podajemy, że audycje polskie nadawane będą w roku 1939 przez Stację Radiową Watykańską dwa razy tygodniowo — w poniedziałki i czwartki o godz. 21 czasu środkowo europejskiego. Obie transmisje przesyłane są na fali 48.47 m. (6190 kc.) lub 49.75 m. (6030 kc.). — Audycja poniedziałkowa poświęcona będzie konferencjom ogólnym, a czwartkowa informacjom aktualnym. Znak rozpoznawczy Stacji Watykańskiej jest następujący: przez 5 minut przed rozpoczęciem audycji tykanie zegara, następnie dźwięk dzwonów z bazyliki św. Piotra, wybijających godzinę, wreszcie słowa powitalne, kończące również audycje: „Laudetur Jesus Christus".

Zachęcamy gorąco naszych Członków i Oddziały, posiadających radioodbiorniki, do korzystania z tych ciekawych audycji z Watykanu.

TREŚĆ: